

DUCHOVNÉ OZVĚNY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VI.

Marec 2003

číslo 3

Aj to má zmysel....

Napriek tomu, že sme ľudia modernej doby a vedeckých poznatkov, predsa sa niekedy aj vraciame k múdrosťam vekov. V modernej dobe sme si napr. zvykli čo najviac život zjednodušiť a zľahčiť. A dnes pozeráme, že to nie je všetko. Zarážajú nás poznatky, že niekedy záťaž je lepšia, zdravšia ako zľahčenie. Príkladov je veľa: vlas, ktorý striháte, je zväčša silnejší; športovec, ktorý si sťažuje tréning, je zväčša pripravenejší; ubolené telo, ktoré začne človek rozhýbať, sa niekedy lieči lepšie ako to, ktoré len zásobujeme liekmi. Hovoríme tu o zvláštnej sile ľudského ducha – sile vzdorovať. Staré príslovie by to povedalo slovami: čo nás nezlomí, to nás posilní.

Vstupujeme do obdobia pôstu. Túto časť v liturgickom roku nevymysleli ľudia v súčasnosti, ale v časoch, keď možno jedli, bývali, žili, oveľa skromnejšie ako my.

Zmysel pôstneho obdobia dnes nemusí byť len v zapretí sa od jedla, ale v návrate k tomu, že človek potrebuje aj vzdorovať – práve v tom, čo je pre neho dosť ťažké a v čom potrebuje posilnenie. Stratíť niečo na niekoľko dní, niečomu sa naplno a poctivo venovať, niečo pretrpieť, niečo žiť naplno až po únavu.... tieto veci nemusia byť stratou, ale ja posilou. Cez dobrovoľné odoprenie niečoho, môže človek prísť aj k radostnejšiemu prežívaniu toho, čo máme. A najlepšie to vystihovali mníši pri tvrdých pôstoch: že ich zmysel je v tom, aby vedeli lepšie milovať – život, ľudí i Boha.

Peter Cibira

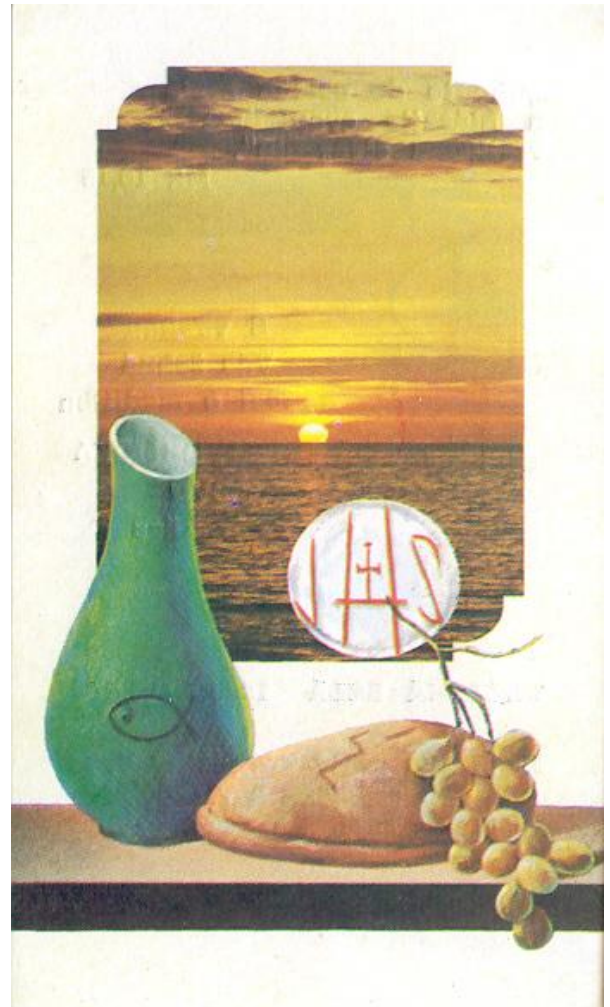
Nemysli si, že keď v niektorom človeku nežiaria cnosti, na aké myslíš Ty, nebude mať veľkú cenu pred Bohom pre to, načo Ty ani nepomyslíš. (Sv. Jan z Kríža)

Ak súdime druhých pre niečo, o čom sme presvedčení, že robia zle, koľkokrát to vlastne znamená, že sami pred sebou sa cítime povýšení a silní, pretože my to dokážeme omnoho lepšie. Posudzovaním druhých sa vlastne presvedčame o svojej dokonalosti a správnych rozhodnutiach.

Často vôbec nechápeme, že chyby druhých, ktoré vidíme, nie sú nič v porovnaní s ich prednosťami, ktoré my vo svojom sebaobdivovaní vôbec nevnímame.

Napríklad ak sme vážni, pohrdlivo sa pozeráme na ľudí, ktorí sú plní humoru a smiechu. Odkiaľ berieme tú istotu, že Bohu je milšia naša serióznosť a zadumanosť, ako veselosť, ktorá poteší mnohých.

Začína sa čas pôstu. Je to čas, kedy častejšie navštevujeme chrám. Na krížovej ceste prežívame Ježišovo utrpenie. Ale nielen to. Kráčaním na Golgotu musíme pochopiť aj Ježišovo milosrdenstvo a odpustenie.

Apoštolát modlitby na mesiac marec:

- **Všeobecný:** Aby všetci, Boží ľud i jeho pastieri, rástli v uvedomovaní si významu sviatostí zmierenia ako daru Božej milosrdnej lásky.
- **Misijný:** Aby miestne cirkvi v Afrike uprostred súčasnej ťažkej situácie cítili naliehavosť verného a odvážneho ohlasovania evanjelia.
- **Úmysel KBS:** Za prijatie novej evanjelizácie v osobnom živote, v spoločenstvách a v celej spoločnosti.

Pôst by mohol byť aj časom, kedy si viac ako inokedy pripomíname svoju nedokonalosť. Skúsme zmeniť svoj pohľad na nedostatky a nedokonalosti druhých. Pokúsme sa zabudnúť na svoje prednosti a hľadáme prednosti tých druhých.

M.V.D.

Okamih detí

Je veľmi jednoduché nervózne dávať banálne zákazy a dieťaťu tak prekaziť radosť: (nejesť zmrzlinu – nenavštíviť kamarátov – neďívať sa na televíziu), ktoré nijako nesúvisia s jeho bezohľadnosťou. Dieťa sa potom nenaučí rozlišovať medzi jednoduchou neposlušnosťou a bezohľadnosťou. Ak matka povie napr. večer „Teraz sa musíte vyzliecť – je čas ísť do postele!“ a deti neposlúchnu, je to neposlušnosť. O ohľaduplnosť by išlo v prípade, keby matka povedala: „dnes večer nemôžete mať nahlas pustenú kazetu, pretože otec musí spať, má chrípku a bolí ho hlava!“ Včasný odchod do postele musí samozrejme energicky vyžadovať a pri neposlúchnutí primerane potrestať (napr. že sa už nebude čítať rozprávka). V ohľade na chorého je však obsiahnutý aj súcit. Preto by rodičia mali reagovať tak, aby to dieťa cítilo a aby ho to viedlo k ospravedlneniu. Deti cítia, že ospravedlnenie je niečo vážne – totiž priznanie viny. Ospravedlniť sa pripadá mnohým deťom ťažké – preto by sa nemali do toho nútiť pri každej malej nezrovnalosti napr. slovami: „Až sa ospravedlníš, potom ťa budem mať zase rád!“ Žiaľ, niektorí rodičia berú ospravedlnenie svojich detí ako výraz podriadenosti v boji o moc.

Niektoré deti ľahko a dokonca rady berú ohľad na iných, ale iné deti myslia len na vlastné záujmy. Rozdeliť sa, alebo niečo darovať, je pre ne veľmi ťažké. Dieťaťu, ktoré je malým egoistom sa musí opatrne vysvetliť, že aj my máme radosť, keď robíme radosť druhým. Ale veľmi dôležitý je jednotný postup – otca, mamy, dedka i babky. Babička nesmie povedať: „Mne dieťa nemusí ďakovať!“, hoci vie, čo jej dcéra vyžaduje od dieťaťa. Nejednotná výchova, pri ktorej neexistujú žiadne pevné pravidlá, môže tak zneisťovať dieťa, že nezíska žiadny cit pre ohľaduplnosť.

Prevzaté z knihy: I. Haasová: *Ostatní děti smějí všechno*, Portál, Praha 1991

Trápi Vás niečo? Ste smutní a unavení? Skúste zatvoriť oči a na malú chvíľočku zahodte za hlavu všetky starosti. Predstavte si ako Vás slniečko zohrieva svojimi jarnými lúčmi. Počujete štebot vtákov, sneh pomaly mizne z vášho dohľadu a zo zeme vykúkajú prvé jarné kvietky. Príroda sa po krátkom oddychu prebúda zo zimného spánku znovu k životu. Obklopuje nás najrozmanitejšími farbami. Dáva nám pocit tepla, pohody a lásky. Je veľmi príjemné stáť uprostred všetkej tej krásy.

Kolobeh, v ktorom sa striedajú ročné obdobia sa celkom pokojne dá prirovnať k životu človeka. Sú dni keď sme smutní ako uplakaná jeseň. Vtedy nás môže stretnúť „príjemný jesenný dážďik“, alebo „silný lejak sprevádzaný zúrivým vetrom“. Uzavrieme sa do svojej ulity a čakáme, kým prejde búrka a obloha sa znovu rozjasní. Sú dni keď sme unavení a chladní ako spiaci zima. Chýba nám sila. Nezaujímame sa o život okolo seba. Sme nervózni a podráždení. K ľuďom nedokážeme byť milí, nedokážeme ich potešiť a povzbudiť. Máme zlú náladu a ľahko vybuchneme hnevom. Zohriať a dodať energiu nám môžu iba jarné slnečné lúče, ktoré prenikajú celú našu dušu. Slniečko je zo začiatku „zubaté“, pretože občas nás ešte strasie zima. Cítíme strach a sme veľmi

neistí. Postupne ale slnko žiari čoraz intenzívnejšie. Teplé lúče nás pohľadia a roztopia aj „hrubú vrstvu snehu“. Sme milší, otvorenejší a túžime po stretnutiach s ľuďmi. Keď cítime teplo, vnímame viac krásu okolo seba a vieme sa tešiť aj z maličkostí. Na tvári sa nám rozžiarí úsmev, ktorý môže privolať radosť do smutného srdca iného človeka a tak darovať aj jemu kúsok tepla.

Nech je nám akokoľvek ťažko, nikdy nezabúdajme na to, že jar vždy príde. Aj smutné, studené a uplakané dni sú súčasťou životného kolobehu. V prírode aj v živote človeka to funguje tak, aby dobro a zlo boli rovnako vyvážené. Nie je možné, aby nám bolo stále teplo a dobre. Na to, aby sme sa vedeli tešiť a dokázali si vážiť jeden druhého je potrebné aj hrmenie a búrka. Nemusíme sa ale báť a byť zbytočne smutní, pretože slniečko vždy nájde cestu do nášho srdca. Pocítíme dotyk hrejivých lúčov, prílev novej sily a energie. Zaželaťme si spoločne, aby tých krásnych chvíľ a teplých dní bolo oveľa viac ako smutných, chladných a uplakaných. Tešme sa z toho, že jar nám klope na dvere. Pustime ju do svojho príbytku otvoríme jej naše srdce.

Čo sa písalo v minulosti

V časti článkov, ktorými si pripomínáme príspevky uverejnené vo vzdialenejšej minulosti tentokrát uverejňujeme modlitbu z r. 1943. I napriek 60-ročnej existencii modlitba nestratila na aktuálnosti. Uverejňujeme ju v pôvodnej gramatike.

Modlitba za pokoj

(Od sv. Otca Pia XII. Pre naše časy.)

Otče náš, ktorý si na nebesách, Bože, Ochránca náš! Pohliadni na Krista, svojho Syna, na Jeho krvavé rany, ktoré prevzal z lásky ku nám a z poslušnosti k Tebe! Nimi sa chcel stať našim Orodovníkom a Smieriteľom vo všetkých nerestiach ľudstva.

Ó Ježišu, Spasiteľ náš, hovorže za nás svojmu a nášmu Otcovi! Pros Ho za Cirkev a všetkých ľudí, ktorých si si vlastnou krvou ako majetok vydobil. Pokojamilovný Kráľ, Knieža pokoja, Ty máš kľúče života a smrti: daj teda odpočinutie večné dušiam všetkých zomrelých, ktorých búrka vojny pozbavila života, známym i neznámym, oplakávaným i neoplkávaným, pochovaným pod rumami miest a dedín, po bojištiach, sfarbených krvou, hlbokých údoliach a morských priepastiach. Tvoja očisťujúca krv nech zostúpi na ne, vybieli ich rúcho a učiní ich hodnými a lesklými pred oblažujúcim pohľadom Tvojej tvári.

Ty, láskavý Tešiteľ a Pomocník nešťastných, ktorý si plakal, vidiac slzy zarmútených sestier Lazarových, udeľ posily, útechy, uspokojenia a pomoci pohromou vojny ubiedeným vystáhalcom a vyhnancom z vlasti, blúdiacim v neznámom svete, zajatým a raneným, väzňom a prenasledovaným, všetkým v Tebe dôverujúcim.

Vysuš slzy toľkých snúbeníc a matiek, sirôt a rodín! Vysuš tajné slzy, ktorými vyhľadovaní obyvatelia zimných chalúp zmáčajú bolestne si zaopatrený chlieb! Vysuš slzy dietok, chodiacich do skromných kostolíkov, modliť sa za otca alebo brata, ktorí buď padli na bojišti, alebo boli zranení, alebo sa stratili. Poteš všetkých nebeským darom svojej prebohatej lásky, vštepiac

ju do šľachetných duší, aby v zarmútených a trpiacich videli svojich bratov a milovali v nich Tvoje obrazy, Tvojich synov.

Vnukni vojakom, aby keď hrdinsky bojujú za vlasť a v obeť prinášajú svoje životy, nestratili ľudskosť a nerobili iným, čo neprajú sebe ani svojej vlasti.

Pane, nech zvíťazí a zavládne svetom láska Tvojho Ducha, nech sa vráti medzi národ y pokoj, svornosť a spravodlivosť! Nech je Tvojmu tichému a poníženému Srdcu milé a príjemné toto želanie! Nech Ťa zmieri množstvo vrúčne obetovaných svätých omší, ktoré Cirkev pokorne prináša Otcovi, a to skrze Teba, večného kňaza, ktorý si spolu i obetným darom. Hovor Ty k srdciam ľudí! Ty máš slová, ktoré vnikajú do duše a hýbu ňou, osvecujú myseľ, chlácholia hnevy, udúšajú nenávisť a pomstu. Vyriekaj oné slovo, ktoré utišuje búrky, uzdravuje chorých, vracia svetlo slepým, sluch hluchým a život mŕtvym.

Veď pokoj medzi ľudmi, ktorý si im doniesol, vymrel; vzkries ho, nebeský Premožiteľ smrti! Pomocou Tvojou nech konečne zavládne mier na suchu a na mori! Nech prestane vojna vo vzduchu, ktorá sťá pekelná búrka, tak za jasného slnka ako i vo tmách, vrhá na premnohé národy hrôzu, oheň a smrť.

Spravodlivosť, spojená s kresťanskou láskou, nech urovná krivdy na oboch stranách. Keď sa napraví každá nespravodlivosť, panovať bude právo, vyhasne všetka nenávisť a nesvornosť duší; vtedy ožije, so skvelými výhľadmi nového a všeobecného blahobytu, ozajstný, usporiadaný a trvalý mier, ktorý nech na stáročia, v snahe o vznešené dobro duší, spriatelí pred Tvojimi očami všetky národy ľudskej rodiny. Amen.

Kráľovná pokoja! Oroduj za nás!

(S cirkevným povoleným v Trnave č. 3084/1943)

Si milovaný – taký, aký si !

Božia láska znamená : Vážim si ťa !

Božia láska znamená : Počítam s tebou !

Božia láska znamená : Myslím na teba !

Božia láska znamená : Hovorím s tebou !

Božia láska znamená : Počúvam ťa !

Božia láska znamená : Som stále s tebou !

Si milovaný – práve taký, aký si !

Popolcová streda

Mnohí, hlavne mladší ľudia, sa vždy pred Veľkým pôstom pýtajú, čo je to Popolcová streda a prečo nám kňaz v tento deň označí čelo znakom kríža popolom.

Veľký pôst sa pred Veľkou novou začína každoročne Popolcou stredou.

V prvých časoch kresťanstva začínali v tento deň verejné pokánie obrátení verejní hriešnici. V kajúcom, vrecu podobnom rúchu čakali pred kostolnou bránou biskupa, ktorý ich priviedol do chrámu, modlil sa s nimi sedem kajúcich žalmov, uložil im pokutu za hriechy, pokropil ich svätenou vodou, posypal im hlavy popolom a vyviedol ich z chrámu, ako Boh Adama z raja. Po vyvedení verejných hriešnikov z chrámu,

si mnohí z poníženosti dali tiež posypať hlavy popolom. Toto sa stalo stálym zvykom, takže pápež Urban II. v roku 1091 nariadil, aby sa Veľký pôst začínal udeľovaním popolca. Od tých čias nás Cirkev starostlivo napomína týmto obradom, aby sme pamätali na pomínutelnosť dočasných vecí. Pripomíname si to aj tým, že tento popol je zo spálených ratolestí, ktoré sa posvätili na Kvetnú nedeľu predošlého roku.

Popolcová streda sa volá aj „Škaredou stredou“ preto, že voľakedy sa kresťania obliekali na znak kajúcnosti do škaredých šiat. Príklad si zobrali od Ninivčanov, ktorí sa na príkaz proroka Jonáša obliekli do vriec a postením činili pokánie.

My sa už nemusíme obliekať dnes do vrecoviny, aby sme činili pokánie. Záleží na každom z nás, ako prežijeme pôstne obdobie a ako si pripravíme dušu na prežitie Veľkej noci. Boh do nás vidí, pred ním sa nemusíme pretvarovať. On o nás vie všetko. Pán Boh ocení vyupratovaný dom, upravenú záhradu a dvor aj veľkonočnú výzdobu našich príbytkov. Ale najviac ocení čistotu našej duše.

Začnime Popolcovou stredou veľkopôstne obdobie tak, že si urobíme jarné upratovanie predovšetkým v sebe, aby sme boli pripravení prijať vzkrieseného Krista.

Lastovičková

Neveriaci Tomáš (pochybnosti)

„Tomáš jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“ Ale on im povedal: „Ak nevidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ (Jn 20, 24 – 25)

Augustín z Hippo zdôrazňuje skutočnosť, že na tele osláveného Pána boli dobre viditeľné rany po ukrižovaní, aby skrze ne mohli byť uzdravené rany oveľa väčšie – rany nevery ľudí, ako bol Tomáš.

Cyril Alexandrijský zasa svojim veriacim pripomína, že Kristovo zjavenie, ktoré sa udialo v prvý deň týždňa, bolo prvým nedeľným zhromaždením, ktoré sa odvtedy v Cirkvi stále obnovuje.

Bazil zo Seleucie ubezpečuje v Božej vôli, vždy pripravenej vyjsť v ústrety našim slabostiam a pripravenej spasiť nás.

Niektorým ľuďom dáme prívlastok „neveriaci Tomáš“, sú to ľudia, ktorí pokiaľ niečo neuvidia alebo to nezažijú neveria človeku, čo im o tom iba povie. Častokrát použijeme tento prívlastok a ani si to neuvedomíme. V súčasnosti sa nedá ani nikomu veriť. Hlavné je veriť si sám sebe, ak si človek neverí nič sa mu nepodarí dosiahnuť. Treba si pevne veriť a človek dosiahne to čo si zaumieni.

„Ježiš povedal Tomášovi: Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“ (Jn 20,29)

Katarína

V minulom čísle Duchovných ozvien na 3. strane sme uverejnili rozhovor s exstarostkou Košolnej s pani Agnešou Behúlovou. Nedopatrením sa stalo, že nám v texte chýbalo jej meno. Týmto dávame veci na pravú mieru a za vzniknutú chybu sa ospravedľujeme.

redakčná rada

Pôst a rodina

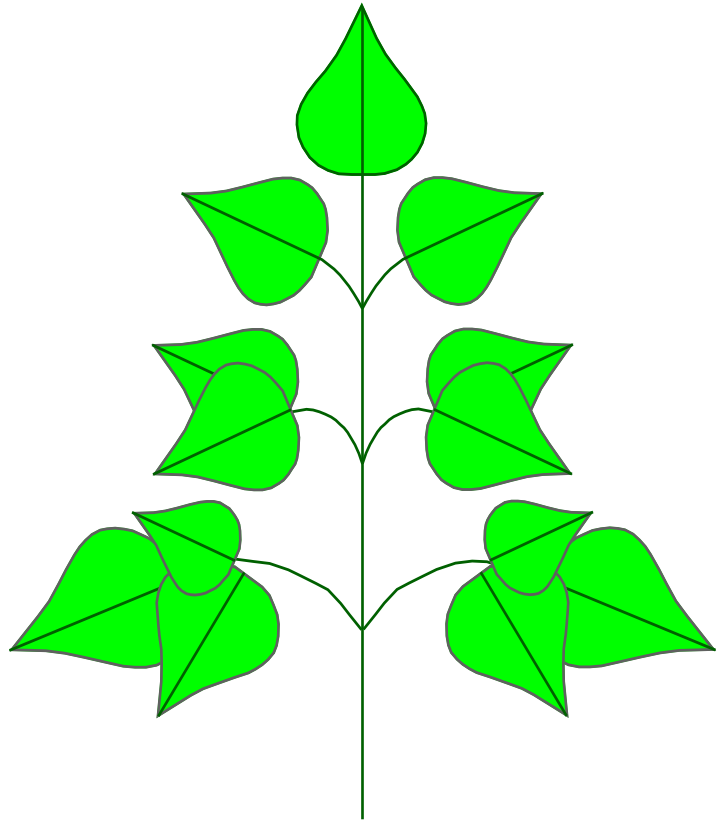
Ani sme si poriadne nestačili uvedomiť, že žijeme už nový rok a je tu Popolec. Fašiangy rýchlo vrcholia, ešte pár dní veselých zábav, a čo chvíľa je všetkému koniec. Radosť - koľko krát umelá chcená, sa končí a nastáva všedný život. No myslím, že nastáva viac ako všedný život – nastáva pôst. Kedysi toto slovo znamenalo veľa. Odriekanie, modlitby dobré skutky nijaká zábava, nijaká veselosť. Dnes z tohto Cirkev veľa odpustila. Zachovala len zákaz hlučnej zábavy. Povoľuje jest' mäso, okrem piatkov. Koľko krát sa nezachováva ani to málo, čo ešte Cirkev v pôste žiada. Mládež ale i starší chodia za zábavy a plesy, akoby fašiangy stále ešte trvali. A to zdržiavanie sa od mäsitého pokrmu?...

Koľkí povedia: „Jem to, čo mám. Keď nebudem mať, budem mať pôst.“ A či sa neoplatí aspoň raz za týždeň sa zrieknuť a obetovať toto zrieknutie Pánu Bohu? Ved' práve dnes potrebujeme, aby mal Boh s nami milosrdenstvo. Vynaložme preto všetko úsilie, aby sme zachovali pôst v našich rodinách. Prinášajme Pánu Bohu dobrovoľné obete a sebazaprenia a prosme Ho tak za hriechy, ktoré sa v tento čas páchajú proti nemu. Zriekajme sa hlučných zábav, modlime sa a robme dobré skutky za svoje hriechy. Myslime na starých kresťanov spolu s nimi zachovávajme opravdivý pôst plný odriekania ako na znak uzmiernenia Pána Boha.

A.M.

Jarné ráno

Čo ma to štekli za rána?
 Ved' som tu sama - iba ja.
 Ešte spím? Či sa mi sníva?
 Snád' sen sa v mojom duchu skrýva?
 Otvorím oči - ach to si ty?
 Vitaj slnko, to ty ma budíš?
 Ja mám už vstať? Ísť oproti?
 Och, dnes nemusím, tak spím,
 dnes predsa nejdem do školy...
 Čo vravíš? Že je krásne?
 Že jar sa blíži pomaly?
 Že vonku vtáky priamo z výšky
 splietajú noty do pesničky?
 Že pučia stromy? Rastú kvety?
 Že na lúke už šantia deti?
 Že potok v dial'ke žblnkotá?
 Že minie zimná prázdnota?
 Že pri potoku kvetov vôňa
 už píše jari nový román?
 Tak dobre slnko, ved' už vstanem,
 len nechaj ma, nech si vystriem kosti,
 a modlitbou rannou v tichu začnem,
 nech deň mám pokojný a prostý.
 Potom už budem pripravená,
 prijať deň taký, aký je,
 potichu kľaknem na kolena
 a modlitba ma zahreje.

Pán počúvať bude prosby moje,
 i vďaky, ktoré mu zas vzdám,
 vďaka i Márii, tiež ju prosím,
 nový deň s nimi začínam.
 Len počkaj, slnko, vybehnem,
 privítam s tebou nový deň!

M.K

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na marec

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. marca – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

2. marca – 8. nedeľa Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

5. marca – Popolcová streda

začiatok Veľkého pôstu, prísny pôst

Suchá 18.00

7. marca – 1. piatok v mesiaci

Košolná 7.30 Suchá 18.00

9. marca – 1. pôstna nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

16. marca – 2. pôstna nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

19. marca – sv. Jozefa, ženícha Panny Márie

Suchá 18.00

23. marca – 3. pôstna nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

25. marca – Zvestovanie Pána

Suchá 18.00

30. marca – 4. pôstna nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Február v našej farnosti

Zosnulí:

+ 17.1., Dušan Dobšovič, Suchá, 47.r.

+ 19.1., Jozef Rybár, Košolná, 81.r.

+ 26.1., Jozefína Brliťová, Suchá, 77.r.

Pokrstení:

*21.12.2002, Simona Žáková, Košolná

MAREC 2003

Cezročné a pôstne obdobie

So 1 Albín, biskup

Ne 2 8. nedeľa v Cezr. období, Hromnice

Po 3 Kunigunda

Ut 4 Kazimír

Št 5 Popolcová streda

Št 6 Radovan

Pi 7 Perpetua a Felicita, mučeníčky

So 8 Ján z Boha, rehoľník

Ne 9 1. pôstna nedeľa

Po 10 štyridsať sv. mučeníkov

Ut 11 Konštantín, rehoľník

Št 12 Teofan, vyznávač (Kántry)

Št 13 Patrícia

Pi 14 Matilda(Kántry)

So 15 Klement Ján Mária Hofbauer, kňaz (Kántry)

Ne 16 2. pôstna nedeľa

Po 17 Patrik, biskup

Ut 18 Cyril Jeruzalemský, biskup, uč. Cirkvi

Št 19 Jozef, ženích Panny Márie

Št 20 Klaudia, mučeníčka

Pi 21 Justinián

So 22 Oktavián, biskup

Ne 23 3. pôstna nedeľa

Po 24 Gabriel

Ut 25 Zvestovanie Pána

Št 26 Emanuel, mučeník

Št 27 Nikodém

Pi 28 Soňa

So 29 Miroslav

Ne 30 4. pôstna nedeľa

Po 31 Benjamín, mučeník

Výročia,

významné cirkevné akcie

3.3.

biskupská vysviacka Mons. Jozef Feranec, emeritný
diecézny biskup (1973), Banská Bystrica

9.3.

zbierka na charitu

17.3.

biskupská vysviacka Mons. Alojz Tkáč, arcibiskup,
metropolita (1990), Košice

18.3.

biskupská vysviacka Mons. Eduard Kojnok, diecézny
biskup (1990), Rožňava

19.3.

biskupská vysviacka Mons. Rudolf Baláž, diecézny
biskup (1990), Banská Bystrica

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá
nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa
3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok